

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczanko

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Dębowa

w obecności Prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30.10.2018r., 01.03.2019r

sprawy **Ł. Ł.** syna M. i J. zd. M. ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od dnia 04 grudnia 2017 roku do dnia 06 grudnia 2017 roku w miejscowości K. nabył od nieustalonej osoby samochód osobowy marki R. (...) o nr rej. (...) o wartości 27.200 zł wiedząc, iż pojazd ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego dokonanego w dniu 06 grudnia 2017 roku w O.

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

II. w okresie od dnia 21 stycznia 2015 roku do dnia 07 grudnia 2017 roku w miejscowości K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nabył od nieustalonej osoby części i elementy samochodowe w postaci trzech paneli tapicerskich oraz kart elektronicznej samochodu marki R. (...) o nr VIN (...) o nr rej (...), podsufitówki samochodu marki A. (...) o nr rej (...) o nr VIN (...), wkładu koła zapasowego samochodu marki R. (...) o nr rej (...) o nr VIN (...), fragmentu karoserii tzw. „ćwiartki” samochodu marki A. (...) o nr VIN (...), drzwi tylnych i poduszki powietrznej samochodu marki B. o nr VIN (...), tablicy rejestracyjnej o nr (...) o łącznej wartości 2.840 zł, wiedząc iż przedmioty te zostały uzyskane za pomocą czynów zabronionych dokonanych na terenie Polski i Niemiec

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

1. w miejsce zarzucanego oskarżonemu Ł. Ł. w punkcie I. czynu uznaje oskarżonego Ł. Ł. za winnego tego że w okresie od dnia 04 grudnia 2017 roku do dnia 06 grudnia 2017 roku w miejscowości K. przyjął od nieustalonej osoby samochód osobowy marki R. (...) o nr rej. (...) o wartości 27.200 zł, o którym na podstawie towarzyszących okoliczności mógł i powinien przypuszczać, iż pojazd ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 292 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 292 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

2. w miejsce zarzucanego oskarżonemu Ł. Ł. w punkcie II. czynu uznaje oskarżonego Ł. Ł. za winnego tego że w okresie od dnia 21 stycznia 2015 roku do dnia 07 grudnia 2017 roku w miejscowości K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nabył od nieustalonej osoby części i elementy samochodowe w postaci trzech paneli tapicerskich oraz karty elektronicznej samochodu marki R. (...) o nr VIN (...) o nr rej (...), podsufitówki samochodu marki A. (...) o nr rej (...) o nr VIN (...), wkładu koła zapasowego samochodu marki R. (...) o nr rej (...) o nr VIN (...), fragmentu karoserii tzw. „ćwiartki” samochodu marki A. (...) o nr VIN (...), drzwi tylnych i poduszki powietrznej samochodu marki B. o nr VIN (...), tablicy rejestracyjnej o nr (...) o łącznej wartości 2.840 zł, o których na podstawie towarzyszących okoliczności mógł i powinien przypuszczać, iż części te zostały uzyskane za pomocą czynu

zabronionego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 292 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 292 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

3. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce wymierzonych z osobna kar ograniczenia wolności wymierza oskarżonemu karę łączną 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza okres zatrzymania oskarżonego od 7 grudnia 2017 r. godz. 13.30 do 8 grudnia 2017 r. godz. 16.32;

5. na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci:

trzech paneli tapicerskich oraz karty elektronicznej samochodu marki R. (...) o nr VIN (...) o nr rej (...), podsufitówki samochodu marki A. (...) o nr rej (...) o nr VIN (...), wkładu koła zapasowego samochodu marki R. (...) o nr rej (...) o nr VIN (...), fragmentu karoserii tzw. „ćwiartki” samochodu marki A. (...) o nr VIN (...), drzwi tylnych i poduszki powietrznej samochodu marki B. o nr VIN (...), tablicy rejestracyjnej o nr (...) zarejestrowanych pod numerami Drz 42/18 oraz 64/18,

6. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci urządzenia W. oraz narzędziownika z lewarkiem i kluczem do kół zapisanych pod numerami Drz 42/18 oraz 64/18;

7. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2000 (dwóch tysięcy) zł tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych obciążając nimi w pozostałej części Skarb Państwa.

SSR Agnieszka Wachlaczanko

II K 788/18

UZASADNIENIE

Oskarżony Ł. Ł. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na handlu częściami samochodowymi. Zwykle oskarżony części na handel nabywał na giełdach samochodowych, od nieznanych sprzedawców.

W dniu 6 grudnia 2017 r. funkcjonariusze Policji dokonali przeszukania posesji położonej w K. i ujawnili tam pojazd marki R. (...) o nr rej. (...). Samochód ten na posesję oskarżonego przyprowadziła nieustalona osoba. Samochód ten został utracony przez właściciela w dniu 6 grudnia 2017 r. w O.

Natomiast w trakcie przeszukania przeprowadzonego w dniu 7 grudnia 2017 r. ujawniło na posesji oskarżonego trzy panele tapicerskie oraz kartę elektroniczną samochodu marki R. (...) o nr VIN (...) o nr rej (...), podsufitówkę samochodu marki A. (...) o nr rej (...) o nr VIN (...), wkładu koła zapasowego samochodu marki R. (...) o nr rej (...) o nr VIN (...), fragmentu karoserii tzw. „ćwiartki” samochodu marki A. (...) o nr VIN (...), drzwi tylnych i poduszki powietrznej samochodu marki B. o nr VIN (...), tablicy rejestracyjnej o nr (...)

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 326, protokół przeszukania – k. 8-10, 11-12, protokół oględzin – k. 5-7, 49-50, informacja – k. 64-65, materiał poglądowy – k. 87-92, opinia – k. 114-124, 126-134).

Oskarżony Ł. Ł. ma lat 35. Utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej, z której uzyskuje dochód w wysokości ok. 5000 zł. Jest właścicielem samochodów. Jest żonaty, na utrzymaniu ma troje dzieci. Był karany w tym za czyn z art. 292 k.k.

(dane osobowe – k. 23, 326, karta karna – k. 28).

Oskarżony Ł. Ł. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, że umówił się z osobą która dostarczała mu części z giełdy z P. na przywóz kolejnych części, tymczasem pozostawiono mu na placu cały samochód. Osoba ta miała być zorientowana jak się dostać na plac ponieważ bywała tam już wcześniej. Oskarżony podał, że kupuje na giełdzie ponieważ tam jest taniej, a swoje przekonanie o legalności tych części oparł na fakcie, że sprzedawcy mają boksy na giełdzie, co oznacza, że prowadzą legalną działalność. Jednocześnie przyznał, że na znalezione części nie ma faktur lub rachunków, bo takie przez sprzedawców nie są wystawiane, a nie ma możliwości zweryfikowania, czy konkretna część pochodzi z legalnego źródła.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego jakoby nie mógł mieć żadnych podejrzeń, co do pochodzenia znalezionych u niego części samochodowych. Przede wszystkim oskarżony prowadzi działalność polegającą na handlu częściami samochodowymi a zatem powinien mieć szerszą wiedzę w tym zakresie. Poza tym jak wyjaśnił, handlował z tymi którzy sprzedawali mu części najtaniej. Części te nie mogły mieć oznaczeń producenta, poza tym były używane. Wiedzą powszechną jest, że zakupy na giełdzie obarczone są ryzykiem nielegalnego pochodzenia towarów. Nadto będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu w sprawie II K 292/17 z dnia 20 września 2017 r. za czyn z art. 292 § 1 k.k. posiadał już stosowną wiedzę w tym zakresie. Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dowodom ponieważ nie ujawniły się okoliczności nakazujące zakwestionować ich rzetelność lub autentyczność.

Zgodnie z treścią art. 292 § 1 k.k. karze podlega ten, kto rzecz, o której na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabywa albo tę rzecz przyjmuje.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonemu Ł. Ł. zarzucanych mu czynów jednak w zmienionym kształcie. W ocenie Sądu brak jest w aktach sprawy dowodów na to, iż skazany dopuścił się czynów z art. 291 § 1 k.k. Swoim zachowaniem godził w cudze prawa majątkowe.

Společną szkodliwość czynu oskarżonego Sąd ocenił jako sporą z uwagi na to, że istnienie zapotrzebowania na tańsze rzeczy, w tym przypadku części samochodowe pochodzące z przestępstw w dużym stopniu jest przyczyną dokonywania kradzieży samochodów „na części”. Nadto oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, gdyż był już skazany za czyn z art. 292 § 1 k.k.

Biorąc pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego, beztróskę oskarżonego Sąd wymierzył mu za I. czyn dziesięć miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze trzydziestu godzin miesięcznie, a za II. czyn pięć miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze trzydziestu godzin miesięcznie oraz na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. karę łączną dwunastu miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze trzydziestu godzin miesięcznie. Należy zauważyć, iż łagodniejsza co do zasady kara w postaci kary grzywny nie odniosła pożądanego skutku. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył okres zatrzymania oskarżonego od 7 grudnia 2017 r. godz. 13.30 do 8 grudnia 2017 r. godz. 16.32.

O dowodach rzeczowych orzeczono na podstawie art. 44 § 1 k.k. oraz art. 44 § 2 k.k.

Sąd obciążył oskarżonego częścią kosztów sądowych w kwocie dwóch tysięcy zł tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych obciążając nimi w pozostałej części Skarb Państwa, nie znajdując podstaw do zwolnienia go od ponoszenia kosztów całości.

SSR Agnieszka Wachlaczhenko